

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

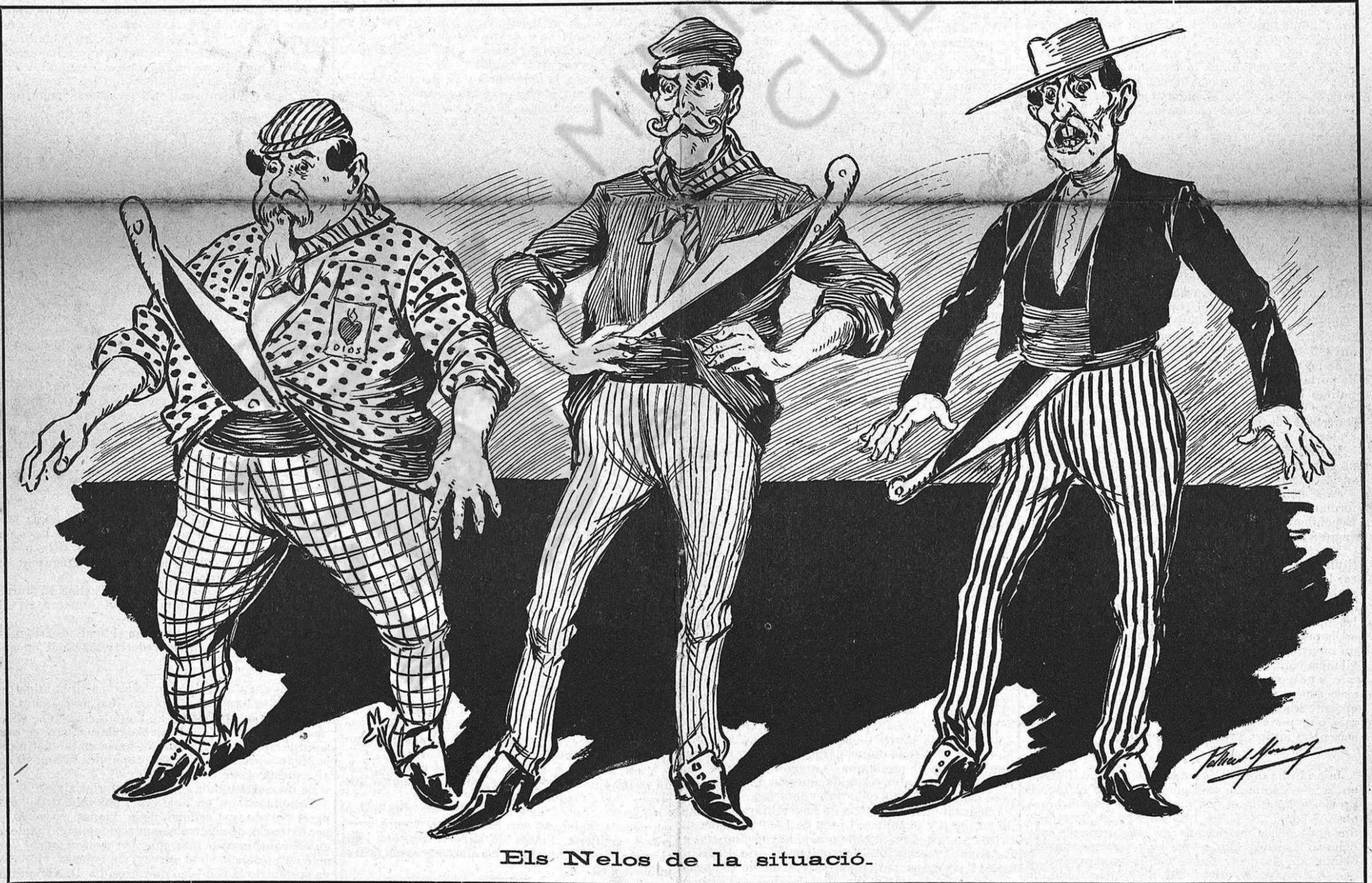
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

GENT DE MADRIT

Els Nelos de la situació.

DE DIJOUS A DIJOUS

EN Castellano ha desviat la tempesta que s'estava condensant sobre 'l govern, renunciant al càrrech de diputat. ¿Y donchs, com queda en Maura que ab tant empenyo volia sostenir-lo? Tranquil y fent ensaimadas: una de la que 's propo-

sa enfornar lo més aviat possible es el nomenclament del mateix Sr. Castellano pera 'l càrrech de senador vitalici. Aixís tot queda arreglat, menos l' amor propi. Ha rebut una bofetada, sí; pero s' hi ha posat una mica de llart y ja no s' hi coneix.

L' actitud obstructionista de las minorias va trobar un entrebanch serio ab en Montero Ríos. Aquesta patúm de la política espanyola está á partir un pinyó ab en Maura, cregut de que al anarse'n aquest li cedirá el puesto. Bé es veritat que quan aixó succeheixi, en Montero Ríos ja casi no tindrà partit. En las filas de la democracia monárquicas s' observan síntomas de un desgabell general: tal es el disgust que ha sembrat en ellas el matador de Meco.

D' en Villaverde s' pot dir que no es tan fiero,

com s' empenyavan en pintarlo. Reb els desaires per partida doble: de moment fa mala cara; pero al últim se 'ls empassa y 's queda tan tranquil. Ara en Maura li ha fet una nova trastada presentant un projecte de sanejament de la moneda, qu' encare que no estigui del tot en oposició ab el seu, sempre indica 'l propósit manifest d' esmenarli la plana.

Tothom creya qu' en Villaverde desbotaría. Alguns dels seus partidaris, exasperats y rabiosos, anavan á trompadas ab els mauristas: donchs ell, pel contrari, al día següent de presentat el projecte pronunciava en el Congrés un discurs arxi-ministerial, declarant que 'l sanejament de la moneda era una qüestió nacional y no de partit. Ab aquestas abdicacions va perdent la poca significació política que li quedava. L' atlot se l' está empassant tot

sencer, com las serps s' empassen als aucells.

Veritat es que 'ls dos projectes se semblan com dos gotas d' aygua en punt á favorir al Banch d' Espanya, que quedarà en certa manera árbitre del tripijoch dels cambis. Tal vegada aquesta circumstancia signi la que ha contribuít á calmar á n' en Villaverde, que com casi tots els polítchs de la monarquia, avants que tot y per damunt de tot son ministerials del Banch.

Y en Villaverde mes que ningú. ¡Cóm ha de olvidar may la nit aquella del empréstit, en que la fortuna, en lloch de dormir, estava tan desperta! En Villaverde mentres visqui, no podrá menos de taratlejar l' antigua cansó: «¡Ay mamá, que noche aquella!»

En Toni está mes satisfet que may.

amassonas, y es de creure que aquest no serà l'últim que 's posi en peu de guerra.

Figúrense si 'ls japonesos se sentirán enardits quan se vejin al davant aquell bé de Deu de donas guapas.

Lo mes bonich fora que la guerra acabés á tall d'opereta bufa, ab un pet de rigodóns de russas y japonesos.

La vigilia de Sant Joseph.

—Voldria—diu un marit—donar á la meua dona una sorpresa ab motiu de ser la festa del seu sant. Y no sé que regalarli.

—Home—li aconsella un amic—¿Vols donarli una bona sorpresa? No li regalis res. Crech que una sorpresa major y mes barata que aquesta, no es possible.

Datos sobre la guerra.

En la campanya franch-alemana de 1870-71, el promedi de gasto per cada soldat, era de 10 franchs diaris.

Pero las condicions bélicas s' han anat complicant de tal manera, que avuy fent una guerra relativament barata, no pot menos de gastarse 15 franchs per barba.

Calculis lo que aixó representa dada la concentració de las formidables masses qu' exigeix la guerra moderna. La ruina de un país que cau en la tentació de barallarse ab un altre es de tot punt inevitable.

A n' ell se li pot aplicar la maledicció del gitano: «Que tinguis plets y 'ls guanyis» «Que tinguis guerra y surtis victoriós.»

Sobre tot el mon se cerneix avuy el perill de una gran conflagració. Els Estats Units se palpan la roba, Inglaterra consulta 'ls seus projectes ab el coixí, Fransa 's fa 'l propósit de servir en tots els cassos de mediadora per evitar el cataclisme, l' emperador de Alemania dona seguretats al seu colega de Russia, que per la seva part no ha de dormir cap mal só. [No tan sols no intenta ferli cap trastada, sino que, segons com pintin las cosas, si algun dia arriba á necessitar la seva ajuda, li donará desinteressadament.

En mitj de aquestas preocupacions se destaca la figura del fill del emperador germánich.

Jove alegre, capritxós, es un verdader gourmet de la vida.

A Berlín va debutar una cantant nort-americana, Miss Geraldine Farrar: el Kronprinz la va veure, y va enamorar-se d' ella com un boig. Veritat es que com á hermosa no n' hi ha un' altra.

Podria 'l príncep hereu estimarla de certa manera, com estimán las personas de la seva posició á otras que ocupan un rango inferior; pero 'l galán, que té cor, igual que 'ls demás homes, ha dit que la vol ab bon fi, y que conseqüent ab l' amor que sent per ella, no retrocediria ni davant del matrimoni.

Molt se parla á Alemania de l' aliansa russa-germánica; pero encare mes de aquesta altra aliansa de dos cors, en la qual la Naturalesa encarrant-se ab la política sembla dir:—Jo sola soch la que impero, y aquí no hi valen rahons, ni que siguin las rahons d' Estat.

Una teya de tres molas, una conciencia ben ample y un cacich teu, ja ho tens tot: véte'm aquí un personatge.

No esperis entrá á Consúms, home honrat que ho sollicitas: aquests llochs han de guardarse pels amichs de la gent fina.

El senyor governador diu que 'ns vol llimpiar la casa... ¡Veyám quánt temps durará la claror d' aquesta llantia!

Si en Pey y Ordeix fos per 'quí, á horas d' ara ja tindria mitj fet el drama: Los bárbaros en la chocolateria.

Creya que tot li era licit, y 'l desventurat no veyá que tant va 'l mató á la font que al fi 's romp la matonera.

L. WAT

Un parroquí que menja en un restaurant, fá estona que brega ab un tall de pollastre. S' hi fá á mossegadas y no pot rompre'l; s' hi rebat ab el ganivet, y 'l pollastre resisteix heróicament.

Per últim crida al mosso y 's queixa. —No es culpa nostra—diu el garçon. —¿Donchs de qui?

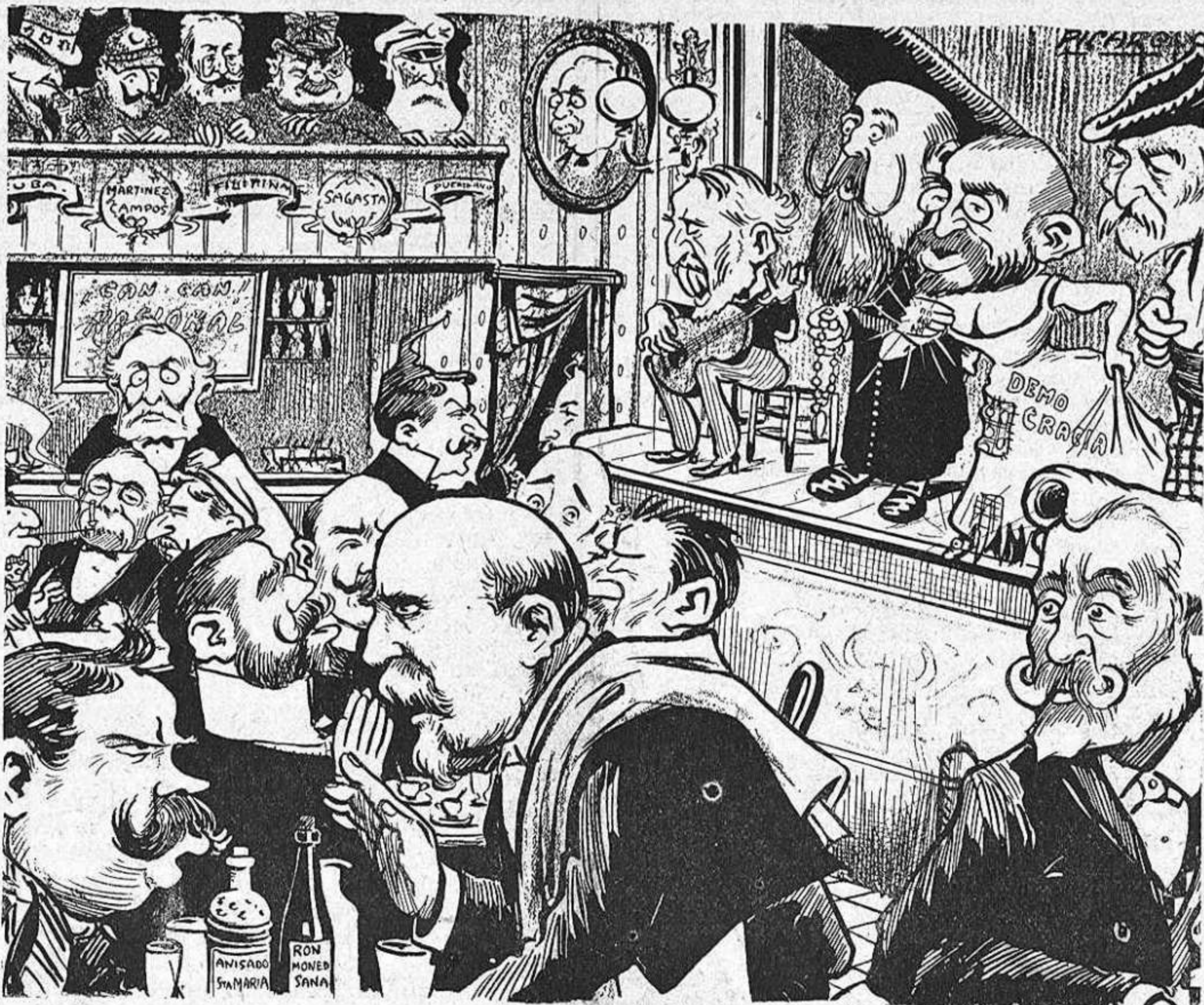
—De la pagesa que va posar la llocada. Per forsa aquest pollastre devia naixer de un ou dur.

Un soldat vestit de paisá veu [venir al capitá de la seva companyia, y procura en vá amargarse darre-ra de un arbre.

Al dia següent, el capitá li diu: —¿Cóm es que ahir te vaig veure vestit de paisá?

—¿Sab per qué va ser? Perque l' arbre no 'era prou gruixut.

Al Edén-Desconcert

VILLAVERDE.—En Maura paga!

La nota de la senmana

—Vaja, don Manuel, ¿qué li sembla tot aixó que diu la gent?

—Home tan dú y tan badoch com en Roch, no hi ha ningú. —Natural, home, qu' es dú per xó li deuenh d' Roch.

—¿Qué tal, amich Santascrus? —Estich d' alló mes cremat. —¿Cremat per qué? —¿Que no veus que ara un ximplet m' ha mullat com qui diu de cap á peus?

Sempre deya la María que tía no 's quedaria. Que ho va lográ, se suposa, donchs de Deu s' ha fet esposa.

Un reverent va trobá

in fraganti al mitj del día á una hica de María abressada ab l' escolá. Als crits del mossén irat la noya ab semblant seré diu:—Perdó, mossén Bernat; pero ¡ay! tant m' ha agradat el confessarme ab vosté que per tornarhi, he pecat.

J. FARRÉS GAIRALT

Conech un tipo molt ceba y además també llanut, acérrim catalanista que 's diu Joan Andalus. Al veure'l un sacerdot que li era molt conegut, per lo seu moro apellido el cridá d' un bon tros lluny. Y en Joan li contestá: —Escolti mossén Farrús, un altra volta que 'm cridi m' ha de dir... Caminallum.

ALBERTET DE VILAFRANCA

A LO INSERTAT EN L' ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—En-da-vi-nat. 2.ª ANAGRAMA.—Ferré—Refer. 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Una Fontada. 4.ª ROMBO.—

M P A L P E R L A M A R T I N A L L I M A A N A

- 5.ª GEROGLÍFICH.—Per cacau, Caracas. Han endevinat totas ó part de las solucions del número anterior els caballers: Andreu Nunell, Un Republicá y Xapú Dopor.

XARADA

Perque 's vegi lo qu' es tot la filla d' un amich meu caldrá dir que tersa-quarta volta que surt al carrer prima retorn á ca seva se troba un xich malament, ó perque l' ayre tragina salabró del mar proper, ó perque, fresch, li apunyala ó bé 'l front ó bé las dents.

Pro d' ensá que li diu cosas d' amor un cert dependent que la sab llarga y es soci de la casa, 's queixa menys, y quan ho fa es ab l' idea d' acludé 'ls ulls als seus vells perque no segona tirin en cara duptes mitj certs.

J. COSTA POMÉS

ANAGRAMA

El diputat senyor tot aná á l' isla de total, per doná una conferencia de carácter liberal.

DOS DE V.

TRENCA-CLOSCAS

MARIA LORENA

Formar ab aquestas lletres degudament combinadas el títul de una sarsuela castellana.

MANUEL OPI

CONVERSA

—No dirás may, Roseta, perquè m' hi caso ab en Quimet? —Noya, me sembla difícil d' endavinar. —Donchs m' hi caso perque té bon ofici. —¿Y quin ofici té? —Dona, el que t' hi dit no fa gaire.

QUIMET DE CUBA

GEROGLÍFICH

P R S I I I NA

PERET MASDEU

Caballers: Quimet de Cuba, J. Dormuá M., Rapablens, Ramón Busquets, Joaquim Perdigot, Jaume Llach de V., y Daniel Barba T.: Paciencia.

Caballers: Cararach y F. Joanet: Victoria.

Caballer: J. Costa Pomés: Queda complascut. L' original qu' envía entra en cartera. —Ruy de Gorch: Farém el possible pera que cópiga en el extraordinari próxim, á pesar de que tot aixó es molt desarrauat. —Vicens Llopis Cirera: No sabém qué dirli. Si vosté qu' es el pare no 's veu ab cor d' esmenarla, figuris nosaltres... Las correccions se fan fins á cert punt. —N. N.: La seva oda A Loret de Mar es mes propia pera ser publicada en La Costa de Llevant que en els nostres semanaris. —P. A. Moreno: No li asseguro del seu quadret primaveral. —S. A. de R.: Estaría bé si estigués millor. —A. J. P.: Gracias per l' envío. —Paco Jovenell: Encare 'ns quedan ulls per véurehi y oïdos per sentir. Per xó no 'ns passen ni 'ls lapsus ortográfichs ni 'ls versos coixos. —A. M., G. M., J. B., A. del V., J. R., J. B. (Artesa), P. C., Picarón, y Akell keskriu en kas: No podém insertar per varias rahó: las cartas que 'ns remetem.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª